جهان‌نما

مثل جاده ابریشم

سعید صابریان
بین‌الملل

تقویت مناسبات همه‌جانبه روسیه و چین با یکدیگر، نشان‌دهنده عمق شراکت استراتژیک تعریف شده در روابط مسکو-پکن است. این نگاه استراتژیک به‌خصوص پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و در دوران پساجنگ‌سرد از ابعاد و بازه وسیع‌تری برخوردار بوده و در حوزه‌های اقتصادی، تجاری، سیاسی و نظامی ظهور و بروز داشته است.

تکمیل ساخت پروژه اولین پل جاده‌ای که دو کشور چین و روسیه را به یکدیگر پیوند می‌دهد، مصداقی عینی از اراده دو کشور چین و روسیه برای تقویت مبادلات دوجانبه محسوب می‌شود. این پل باهدف افزایش حجم صادرات و واردات فی‌مابین و تجارت دوجانبه ساخته شده است و شهر بلاگوشچنسک روسیه را به شهر هایه در چین متصل می‌کند. مسؤولان وزارت خارجه روسیه در حوزه شرق آسیا می‌گویند این جاده در بهار سال ۲۰۲۰ (حدود پنج ماه آینده) رسماً افتتاح شده و مورد بهره‌برداری مشترک قرار خواهد گفت.

ساخت این پروژه- که شامل ۱۲ مایل (۲۰کیلومتر) جاده است- توسط یک شرکت روسی-چینی صورت گرفته است. خبرگزاری رویترز به نقل از واسلی ارلوف استاندار منطقه آمور در روسیه می‌نویسد: ما از طریق تأسیس این پل جاده‌ای یک کریدور حمل‌ونقل بین‌المللی جدید ایجاد خواهیم کرد. این موضوع به ما امکان می‌دهد تا بتوانیم ظرفیت‌هایی که در امور مربوط به حمل‌ونقل و تجارت بین دو کشور وجود دارد را به‌صورت کامل فعال کنیم.

خبرگزاری دولتی روسی تاس گزارش داده عملیات ساخت این پل جاده‌ای، در سال ۲۰۱۶ میلادی آغاز شده و حدود ۱۸٫۸ میلیارد روبل هزینه داشته است. در ساخت این پل، از جدیدترین و محکم‌ترین سازه‌ها استفاده‌شده است.

همان‌گونه که اشاره شد، ساخت این پل نشان‌دهنده عزم دو کشور روسیه و چین برای تقویت مناسبات دوجانبه (در همه ابعاد) است. آثار اقتصادی ساخت این پل، خود را در آمار سال آینده (سال ۲۰۲۰) در حوزه مبادلات تجاری دو کشور با یکدیگر نشان خواهد داد. این در حالی است که سال ۲۰۱۸ میلادی و بنا بر اعلام وزارت بازرگانی چین، میزان مبادلات تجاری این کشور و روسیه به رکورد صد میلیارد دلار رسیده است.

مطابق آمار و مستنداتی که در حوزه صادرات و واردات دو کشور ارائه‌شده است، روسیه دهمین شریک تجاری بزرگ چین محسوب می‌شود. چین نیز اصلی‌ترین واردکننده محصولات روسی محسوب می‌شود. بر اساس آخرین اطلاعات چین ۱۵ درصد از تجارت بین‌المللی خود را با روسیه انجام داده است. همچنین بر اساس گزارشی که اداره گمرک چین منتشر کرده است، میزان صادرات کالاهای این کشور به روسیه، در سال ۲۰۱۸ با ۱۲ درصد و فروش کالاهای روسی به چین نیز در مدت مشابه، ۴۴ درصد افزایش داشته است؛ در حالی که هنوز آمار نهایی و رسمی میزان مبادلات تجاری دو کشور چین و روسیه در سال ۲۰۱۹ منتشرنشده است.

قطعاً میزان مبادلات دوجانبه در سال جاری میلادی، نسبت به سال گذشته میلادی (۲۰۱۸) نیز بیشتر بوده است. در این میان، تسهیل رفت‌وآمد تجاری میان دو کشور از طریق ساخت پروژه‌هایی مانند جاده بلاگوشچنسک- هایه منبعث از ثبات روابط مسکو-پکن و چشم‌انداز مساعد مناسبات همه‌جانبه این دو در آینده است.

استقرار حشد الشعبی در مرز عراق با سوریه

پس از این‌که اطلاعاتی مبنی بر نیت شوم داعشی‌ها برای حمله به عراق از سمت مرز سوریه مخابره شد، نیروهای زیادی از حشد الشعبی به منطقه اعزام شده‌اند. به گزارش النهرین، منابع عراقی از اعزام نیروهای کمکی حشد الشعبی به مرز با سوریه به منظور مقابله با نفوذ داعشی‌ها خبر دادند.

بر اساس این گزارش، نیروها و تجهیزات زیادی از تیپ نهم حشد الشعبی به جزیره الحضر برای تقویت نیروهای امنیتی در جنوب موصل در استان نینوا اعزام شده‌اند.

منابع عراقی اعلام کردند: برخی گزارش‌های اطلاعاتی از استقرار گسترده تروریست‌ها در مرزهای عراق با سوریه با هدف حمله گسترده به نیروهای امنیتی حکایت دارد.

گفتنی است حشد الشعبی در گستره وسیعی از مرز عراق با سوریه حضور دارد و مانع حضور تکفیری‌ها به عراق می‌شود.

کیکاوس زیاری
بین‌الملل

صحنه سیاست پرده بزرگ سینما نیست که گروهی تماشاچی در حال دیدن فیلمی هیجان‌انگیز روی آن باشند. اما این صحنه شبیه فیلم‌های سینمایی، تماشاچی زیادی دارد و تقریباً عموم مردم دنیا را به خودش مشغول کرده است. شاید اهمیتی که مردم عادی به صحنه سیاست و سیاستمداران گردانندگان آن می‌دهند، بیشتر از اشتیاق و اهمیتی باشد که برای دیدن یک فیلم جنجالی می‌دهند. برای زنی که پدرش خود یک فیلمساز سینما بوده، حضور در دنیای سیاست می‌تواند حالتی دو وجهی داشته باشد. این زن سیاست را در برابر دیدگان مردم مشتاق «بازی» می‌کند و سیاست‌بازی‌اش تماشاگران زیادی دارد.

شاید وقت آن رسیده باشد که این زن سیاستمدار دست به قلم شود و کتاب خاطرات خود را بنویسد. آیا او قصه‌های زیادی برای روایت کردن دارد؟

آشنایی با الفبای سیاست با ژن هنری

موگرینی در دانشگاه ساپینزای شهر رم در رشته علوم سیاسی درس خواند و با فلسفه و الفبای سیاست آشنایی پیدا کرد. او که تولدش با دخالت نظامی آمریکا در ویتنام همراه بود، نوجوانی را با نام فیدل کاسترو و دیگر انقلابیون بین‌المللی سر کرد. شاید همین نام‌ها و مبارزات ضدآمریکایی جوانان اروپایی بود که موگرینی جوان را به سمت عضویت در فدراسیون جوانان کمونیست ایتالیا سوق داد. در سال‌های پایانی دهه ۸۰ میلادی بود که موگرینی با عضویت در این فدراسیون، فعالیت‌های سیاسی‌اش را شکل داد. با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و بلوک شرق، حزب کمونیست ایتالیا هم پوست انداخته و به حزب سوسیال دموکراسی تغییر نام و جهت داد. موگرینی هم در این ایام کنار حزب بود. در سال‌های بعد از آن، موگرینی در بخش سیاست خارجی حزب کار کرد و در همین جا بود که اطلاعاتش نسبت به شرایط بین‌المللی و به‌ویژه آسیا و خاورمیانه و البته عراق، افغانستان و فلسطین افزایش یافت. او در جریان مذاکرات صلح خاورمیانه قرار گرفت و به نوعی نماینده احزاب سوسیالیست اروپا شد. فعالیت مستمر سیاسی موگرینی در سال‌های نخست سده جدید، نمایندگی پارلمان کشور را برایش به ارمغان آورد. در همین مکان بود که مسؤولیت روابط فی‌مابین ایتالیا و بقیه کشورهای اروپایی به او سپرده شد. در سال ۲۰۱۴ به عنوان وزیر خارجه به کابینه ماتئورنزی پیوست تا لقب سومین زن تاریخ ایتالیا را بعد از سوزانا آگنلی و اما بونینو کسب کند که در این سمت مشغول کار بوده‌اند. در این ایام، موگرینی به حل دو مشکل خارجی ایتالیا در هند و سودان کمک کرد و این موضوع موردتوجه رسانه‌های گروهی و محافل سیاسی قرار کرد. باوجود برخی مخالفت‌ها، رنزی نخست‌وزیر وقت ایتالیا در آگوست سال ۲۰۱۴ طی نامه‌ای به کمیسیون اروپا، او را به عنوان نامزد رسمی کشورش معرفی کرد. موگرینی در اولین کنفرانس مطبوعاتی‌اش بعد از انتخاب به عنوان رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا، پیشنهاد گفت‌وگوی رهبران روسیه و اکراین را مطرح کرد تا بحران دو کشور از طریق مذاکره حل‌وفصل شود.

مخالف تحریم، علیه اشغالگری

با وجود این، خود موگرینی ترجیح می‌دهد درباره مشکلات سیاسی موجود در اروپا و مهاجران و جنگ‌های منطقه‌ای صحبت کند تا چیزهای دیگر؛ در حالی که دیدگاه‌های سیاسی این سیاستمدار هم در بسیاری مواقع، رودرروی دیدگاه آمریکا قرار می‌گیرد. او ظاهراً از جمله مخالفان تحریم عراق بوده و از برجام قاطعانه دفاع کرده است. خواهان حل منازعه فلسطین و رژیم صهیونیستی و رسیدگی به اقدامات ضدصلح اشغالگران قدس علیه مردم فلسطین بوده است. موگرینی جزو آن دسته از سیاستمدارانی است که رسماً تهاجم عربستان به یمن را محکوم کرد و گفت بعد از دیدن مسائل از نزدیک، متقاعد شده است که اقدامات نظامی راه‌حل این مشکل نیست. در همین حال، او تصمیم ترامپ برای به رسمیت شناختن اورشلیم به‌عنوان پایتخت رژیم صهیونیستی را محکوم کرد. حمایت ترامپ از برگزیت و خروج انگلستان از اتحادیه اروپا هم، چیزی بود که باعث برآشفته شدن موگرینی شد. اما آنچه در کشورهای آسیایی و آفریقایی و خاورمیانه در ارتباط با موگرینی موردتوجه بیشتر قرارگرفته، دیدگاهش درباره اسلام است. او همان زمان که به ریاست بخش سیاست خارجی اتحادیه اروپا انتخاب شد، رسماً اعلام کرد اسلام بخشی از تاریخ اروپا و آینده است. سال ۲۰۱۵ او در بروکسل چنین گفت: اسلام بخشی از جامعه غرب و تاریخ آن است. چه دوست داشته باشیم و چه دوست نداشته باشیم، این یک واقعیت است. نمی‌ترسم بگویم اسلام سیاسی می‌تواند بخشی از تصویر ما باشد.

شوکه شدیم!

البته در کنار رفتارهای سیاسی به ظاهر همراه موگرینی با سیاست‌های خارجی ایران باید به رفتارهای سیاسی شبهه برانگیز او هم اشاره کرد. به عنوان مثال او در اقدامی ضدایرانی توهین بزرگی به تمامیت ارضی کشورمان کرد و در هدر حساب کاربری توییتر خود از تصویر نقشه جهانی استفاده کرد که در آن کشور ایران تجزیه شده و بخش‌هایی همچون خوزستان، آذربایجان و بلوچستان از آن جدا شده بود. انتشار این تصویر در حساب توییتری مسؤول سیاست خارجه اتحادیه اروپا با خشم کاربران توییتر همراه شد و واکنش گسترده آنان را به همراه داشت. به هرحال موگرینی به دلیل حضور در مذاکرات هسته‌ای ایران که منجر به توافق‌نامه برجام شد، چهره شناخته شده‌ای برای مردم ایران محسوب می‌شود و به صورت طبیعی کاربران ایرانی نسبت به پیام‌های وی در شبکه‌های اجتماعی حساس هستند.

خداحافظی بدون برجام

بالاخره فدریکا موگرینی، نماینده اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امور امنیتی پس از پایان دوره فعالیتش با این اتحادیه خداحافظی کرد و «جوزپ بورل» وزیر خارجه اسپانیا به‌عنوان مسؤول آینده دستگاه دیپلماسی اتحادیه اروپا به‌عنوان جایگزین موگرینی معرفی شد. اوج حضور موگرینی در رسانه‌های ایران مربوط به حرکت جنجالی بعضی از نمایندگان مجلس برای سلفی گرفتن با او در بهارستان بود که با انتقادات فراوانی همراه شد. موگرینی در حالی جایگاه خود را ترک می‌کند که هیچ‌گاه جرأت اجرایی کردن تعهدات برجامی در اتحادیه اروپا را پیدا نکرد و همواره در بزنگاه‌های تاریخی در زمین آمریکا و انگلستان بازی کرد. او رفت اما باید دید جایگزین او با فشارهای خارجی و تحریم‌ها علیه ایران چه می‌کند. با این حال موگرینی در بزنگاه‌ها نقش محوری خود را در راستای حفظ منافع غرب (اعم از اروپا و آمریکا) به خوبی ایفا کرده، نقش محوری او در شکل‌گیری توافق هسته‌ای و مراقبت وی در حفظ منافع غربی‌ها کاملا مشهود بوده است.

یکی از همین روزها شاید خاطراتش را بنویسد

موگرینی این روزها به دلیل نوع فعالیت خود، کمتر در رسانه‌های گروهی دیده می‌شود. احتمالاً خودش هم این را بیشتر دوست دارد. حالا او می‌تواند بی‌سروصداتر به کارهایش برسد و کمتر موردتوجه دیگران قرار گیرد. احتمالاً حالا زمان بیشتری هم برای رسیدن به امورات خانه و خانواده دارد. شاید یکی از همین روزها تصمیم بگیرد خاطراتش را بنویسد. برای کسی مثل او که در کوران تعدادی از حوادث بسیار مهم سیاسی و اجتماعی چند دهه اخیر بوده است، نوشتن کتاب خاطرات می‌تواند بسیار هیجان‌انگیز باشد. برای جماعت کتابخوان همچنین کتابی می‌تواند جذابیت‌های زیادی داشته باشد. در زمانه‌ای که تعداد سیاستمداران زن تأثیرگذار بسیار اندک است و همان تعداد اندک هم مخالفان زیادی دارند، فدریکا موگرینی می‌تواند مثالی هیجان‌انگیز برای کسانی باشد که مدافع حضور فعال زنان در بالاترین شاخه‌های سیاسی و اجتماعی هستند. به باور این افراد، نام‌های سرشناس زنانه را می‌توان در رشته‌هایی غیر از بازیگری و هنر هم دید و پیدا کرد و مثال زد.

> منتقدان توافق دارند که استعفای موگرینی به معنای پایان همکاری‌اش با اتحادیه اروپا و رها کردن سیاست نیست. این زن سختکوش که علاقه چندانی به تقسیم کردن اخبار زندگی خانوادگی‌اش با رسانه‌های گروهی و پاپاراتزی‌ها ندارد توانسته توازن خوبی بین دو زندگی خانوادگی و سیاسی‌اش برقرار کند

مثل یک سلبریتی، شبیه اسکار

شهرت اصلی موگرینی در سال ۲۰۱۵ و بعد از آن نصیبش شد که هدایت مذاکرات بین‌المللی برای حل بحران برنامه هسته‌ای ایران را به عهده گرفت. او با محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران دیدارهای متعددی داشت و حضور این دو کنار هم برای اعلام موفقیت مذاکرات چندساله موسوم به برجام، لقب یکی از پربیننده‌ترین برنامه‌های تلویزیونی تاریخ معاصر را گرفت. برخی رسانه‌ها می‌گویند تلاش‌های چندساله موگرینی برای به نتیجه رسیدن برجام بود که توان زیادی از او گرفت و باعث کناره‌گیریش از پست رئیس بخش سیاست خارجی اتحادیه اروپا شد. او مدتی بعد از توافق استعفایش را اعلام کرد. با این حال، او آن‌قدر در این پست باقی ماند تا بیانیه اتحادیه اروپا علیه تصمیم یک جانبه آمریکا برای خروج از برجام را قرائت کند. منتقدان سیاسی به لحن تلخ و تند موگرینی و عصبانیت چهره‌اش در زمان قرائت این بیانیه تأکید خاصی داشتند.

همین منتقدان روی این نکته هم توافق نظر داشتند که استعفای موگرینی به معنای پایان همکاری‌اش با اتحادیه اروپا و رها کردن سیاست نیست. این زن که علاقه چندانی به تقسیم کردن اخبار زندگی خانوادگی‌اش با رسانه‌های گروهی و پاپاراتزی‌ها ندارد، توانسته توازن خوبی بین دو زندگی خانوادگی و سیاسی‌اش برقرار کند. کمتر کسی چیز زیادی درباره دو دختر او می‌داند و خودش هم ترجیح می‌دهد پاسخگوی پرسش‌های سیاسی خبرنگاران باشد تا پرسش‌های شخصی و خصوصی. این در حالی است که رسانه‌ها از موگرینی به‌عنوان سیاستمداری خوش‌پوش اسم می‌برند که با ظاهری آراسته و ستاره گونه در انظار عمومی ظاهر می‌شود. منتقدان سیاسی بارها حضور او در مراسم اجتماعی و سیاسی را به حضوری ستاره گونه روی فرش قرمز مراسم سینمایی تشبیه کرده‌اند.

مکث

ترامپ: من بهترین دوست اسرائیل هستم

دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، در جمع یهودیان آمریکایی گفت او بهترین دوست اسرائیل در کاخ سفید است.

به گزارش الجزیره، ترامپ که در یک سازمان غیردولتی به نام شورای اسرائیل و آمریکا در ایالت فلوریدا صحبت می‌کرد خطاب به یهودیان حاضر در جلسه گفت: بسیاری از شما به افرادی در دولت قبلی رأی داده‌اید. باید برای من توضیح دهید چرا این کار را کردید، چون آنها علاقه چندانی به اسرائیل نداشتند. اسرئیل هیچ دوستی بهتر از من ندارد.

با نزدیک شدن به زمان انتخابات، ترامپ در تلاش است آرای ایالت‌های اصلی آمریکا را جلب کند. اگرچه یهودیان آمریکایی در اقلیت هستند، اما در انتخابات ریاست‌جمهوری ایالت فلوریدا نقش اساسی دارند. یهودیان حاضر در آمریکا همچنین با توجه به نفوذی که لابی آیپک در ایالات متحده دارد، نقشی بسزا در به شهرت رسیدن و پیشرفت سیاستمداران حامی اسرائیل در آمریکا دارند. یهودیان آمریکایی غالبا به دموکرات‌ها تمایل دارند. شلدون ادلسون از صهیونیست‌های شاخص آمریکایی و بنیانگذاران شورای اسرائیل و آمریکا و حامیان جدی ترامپ محسوب می‌شود.

نسل‌کشی خاموش در زیمبابوه

طولانی شدن اعتصاب پزشکان در زیمبابوه و عدم تفاهم دولت و پزشکان بر سر دستمزد و خدمات آنها، منجر به بروز وضعیتی بحرانی در این کشور شده است. بااین‌حال به نظر می‌رسد قربانیان اصلی این منازعه، کسی جز شهروندان این کشور و به‌خصوص افراد بیمار و آسیب‌پذیر نباشند! کار به‌جایی رسیده است که برخی پزشکان بیمارستان‌های عمومی زیمبابوه، در اعتراض به وخامت شرایط کار و اخراج بیش از ۴۳۵ پزشک جوان توسط دولت (که به دنبال ایجاد بن‌بست سه‌ماهه در قبال حل‌وفصل مسائل مالی و حقوقی آنها صورت گرفت) برخی ابزارهای مهم بیمارستان را تخریب کردند.

در این میان، کمبود امکانات پزشکی در کشور زیمبابوه نیز به یک بحران تبدیل شده است. پزشکانی که همچنان به فعالیت خود ادامه می‌دهند، از کمبود وسایل اولیه و درمانی مانند باند پانسمان، دستکش و سرنگ رنج می‌برند. در چنین شرایطی ارائه خدمات به بیماران به‌شدت کاهش پیدا کرده و در مقابل، جمعیت بیمار این کشور در معرض آسیب‌های جدی و مرگ قرارگرفته است.

انجمن پزشکان ارشد بیمارستان‌های زیمبابوه در بیانه‌ای تأکید کرده است آنچه امروز در بیمارستان‌های این کشور و به دلیل بحران‌های مالی و نبود خدمات اولیه به بیمار صورت می‌گیرد، نوعی نسل‌کشی خاموش محسوب می‌شود. این اوضاع نه‌تنها به سمت بهبود پیش نمی‌رود، بلکه ممکن است در آینده سخت‌تر شود. هم‌اکنون نشانه‌ای دال بر همیاری و همکاری طرفین منازعه برای حل بحران و رهایی نسبی زیمبابوه از بحران موجود مشاهده نمی‌شود.

انجمن پزشکان زیمبابوه خطاب به مقامات دولتی تأکید کرده‌اند اعضای این انجمن دیگر نمی‌توانند با چنین شرایطی کنار بیایند. این پزشکان خواستار بازگشت به کار مجدد کسانی هستند که به دلیل اعتصاب از سوی دولت اخراج شده‌اند. بااین‌حال دولت و به‌خصوص مقامات وزارت بهداشت زیمبابوه تأکید دارند به‌زودی، فراخوانی برای جایگزینی پزشکان اخراج شده و اعتصاب‌کننده برگزار خواهد کرد تا پست‌های خالی شده آنها پر شود. این مسأله نشان می‌دهد دولت زیمبابوه تمایلی نسبت به بازگشت اخراج شدگان به محل کارشان ندارد. مقامات دولتی در زیمبابوه تأکید کرده‌اند نمی‌توانند پزشکان اعتصاب‌کننده‌ای که به دلیل ایجاد بن‌بست در شرایط پزشکی و درمانی کشور اخراج شده‌اند را بر سر کار بازگردانند. درهرحال، قربانیان اصلی منازعه انجمن پزشکان و دولت زیمبابوه، مردم و بیمارانی هستند که در میان مجادله تمام‌عیار شکل‌گرفته در کشورشان سرگردان و حیران مانده‌اند.